

Eenheid

Al weken galmt de songtekst van Unity- 'Best Friends' bij ons door het huis. Voor het overgrote deel in onze hal. Hier hebben we namelijk het beste geluid, zo concludeerden de meiden. Mijn man en ik zijn het hier absoluut over eens. Aanvankelijk genoot ik enkel van het feit dat de meiden ons nieuwe jaar zo vrolijk startten. Totdat ik me de moeite nam om ook eens naar de tekst te luisteren.

"Waar we ook wonen

We kijken naar dezelfde maan

Always united

Al onze dromen

Samen maken we ze waar

Zelfs met het kleinste"

KUNNEN WE IETS GROOTS BEREIKEN?

Ja, beste vriendschap brengt ons elke grens voorbij. Ik ontdekte dat deze tekst voor meerdere werkelijkheden interpreteerbaar is. Waar we ook wonen doet me herinneren aan het feit dat de meiden om de week in een ander huis wonen. Een plek met andere mensen, gewoonten en gebruiken. Ik kan me niet eens voorstellen hoe het voor mij geweest zou zijn als mijn vader en moeder onder twee verschillende daken woonden. De meiden daarentegen bewegen flexibel mee op het ritme van ieder huishouden.

Als ze er niet zijn kunnen we ze met momenten heel erg missen. Als ik nu in de avond een blik naar buiten werp, weet ik dat we naar dezelfde maan kijken.

In deze tijd met beperkte vrijheid dromen we met zijn vieren weleens over vervlogen tijden. De mooie herinneringen die we reeds hebben gemaakt. De landen die we hebben bereisd. Maar we dromen ook over de zomervakantie. Waar gaan we naartoe? Feit is, hoe lang het ook mag duren, uiteindelijk gaan we het waarmaken!

Tot het zover is experimenteren we erop los in de keuken. We eten gerechten uit, voor ons, onontdekte werelddelen. We binden onze skeelers onder om te vallen op een knie. Zodra het buiten begint te schemeren steken we de kaarsjes aan. We zoeken naar nieuwe films op Netflix om weg te kruipen onder een deken, op de bank. We sturen liefdevolle woorden naar geliefden en bekenden, om ze een hart onder de riem te steken. Soms lenen we de hond van vrienden om een boswandeling te maken. Tegelijkertijd staat onze deur open voor Jan en alleman. Kinderen vliegen in en uit. Ze lijken voor het overgrote deel geen gemis te hebben aan vroegere tijden. Een matras in de woonkamer fungeert als turnmat. Wekelijks borrelen we met enkele vrienden. Het is de songtekst van de meiden die nu tot me doordringt. We gaan dit jaar weer niet skiën. We gaan niet in onze zelfgemaakte outfits met carnaval dansen op Beppie. Nee, ook dit jaar bereiken we met het kleinste iets groots. We denken niet aan morgen of wat er komen gaat, maar genieten vandaag. Van de vriendschappen die we samen opgebouwd hebben. We kennen daarbij geen grenzen, want we stellen ons flexibel op en bewegen mee op de golven van vandaag. Golven van geluk!

En niet alleen vormen we als samengesteld gezin een eenheid. Ook als wereldbewoners bevinden we ons allemaal in hetzelfde tijdperk. In de gang klinken twee kinderlijke stemmen: "We zijn verbonden." Slimme meiden hebben we toch!

IRMA HUIS IN 'T VELD

Werd op 2 mei 1981 geboren in Sittard. Werkt als adviseur communicatie. In mei 2020 bracht ze haar boek: 'Plusmama ben je niet, dat word je' uit en lanceerde het platform plusmama.nl. Samen met haar man woont ze in Echt-Susteren en is ze trotse plusmama van twee meiden, Renske (10) en Robin (8). In 2021 verwacht ze haar tweede boek uit te kunnen brengen.